

Az Élet Fája Szokolyán

Kun Éva keramikusművész alkotásai
a Börzsöny Gyöngye Óvoda és Bölcsődében

Szokolya Pest megyében, a Börzsöny hegység lábainál elterülő kis falu. A Dunától egy kar-nyújtásnyira, a Börzsöny legnagyobb kiterjedésű és egyik legszebb medencéjében, a Morgó-patak völgyében fekszik. Hamarosan végéhez ér óvodájának felújítása. Az intézmény több pályázati forrásnak köszönhetően kívül-belül korszerűsítve, megújult környezetben várja majd az aprónépet. A – szépre és jóra fogékony – különleges emberek összefogása eredményeképpen különleges kerámia-alkotásokkal gazdagodott a térség, a község közös-sége és gyermekintézménye. Lám, egy pályázati forrást ily módon – nemes küldetésként – is fel lehet használni!

A közmondás szerint, de valójában is talán, egy egész falu kell egy gyermek felnevelésé-hez. Amikor egy gyermek arcára tekintünk, a jövőt látjuk, az álmaikra gondolunk, s arra, hogy mit tartogat számukra az élet, és mi mindenre lehetnek képesek. „A szél kihívásaira a fa a gyökereivel válaszol” – írja Illyés Gyula. Elismerésre méltó Szokolya településen a több éve működő Életfa Program, melynek keretében mindig az előző évben született gyerme-kek örömeire ültetnek díszfákat a közterületeken. A kezdeményezéshez készült egy logó is, amely egy életfát ábrázol. A program célja a gyermekek környezettudatosságra nevelése, ezáltal a természeti értékek megismertetése és megőrzése, valamint a közös munka érté-keinek megteremtése. Amellett, hogy környezettudatosságra neveli a jövő generációit, a településhez is köti őket, hiszen életük során mindig lesz mihez visszatérniük. Szokolyán a szeretet jegyében minden gyermek „gyökeret kap és szárnyakat”. A megtartó erőt, és ma-gokat, s a lehetőséget, hogy lelkük kiteljesedve szelek szárnyán magasra repüljön... Tartást kapnak, hogy új utakat járva tudják, hova tartoznak.

*„Kik vagyunk? Honnan jöttünk?
Hová megyünk? Minden csupa titok.
Alkotni annyi, mint itt hagyni
ujjaink nyomát, az utánunk jövőknek.
Itt hagyni lelkünk energia lenyomatát
egy-egy tárgyban, hogy tovább sugározza
azt valahol, valakire, akik megnézik, megérintik,
együtt élnek vele.”*

Kun Éva (és leánya, Tóth Bori textilművész közös) hitvallása ez.

Kun Éva keramikusművész patinás szépségű, magas tűzön égetett samott, arany lüsz-teres angyaláival – s néhány más témájú kerámiájával – Gödöllőn (nagyszüleim városá-iban) a Varga Galériában találkoztam legelőször. Személyesen nem sokkal később – alkotói közösségében – a Gödöllői Iparművészeti Műhelyben egy tárlattal egybekötött kerti par-tin ismerkedtünk meg, s nagy örömmre nemsokára veresegyházi otthonában vendéges-kedve ámulhattam művei láttán. Azóta sok esztendő telt el... Egy évtizede már annak, hogy második otthonom a Dunakanyar lett, ott is Kismaros-Börzsönyliget. A szomszé-

dos Szokolya, a festői környezetben lévő település így előttem nem ismeretlen. Boldogan olvastam a napokban a hírt, hogy a község óvodáját Kun Éva keramikumművész alkotásai díszítik majd...

Fő díszítő elemként a gyermekintézmény aulájában kap helyet a művésznő két méter átmérőjű *Életfája*, hiszen azok a gyermekek járnak és járnak majd ide, akik tiszteletére mind az Életfa Program, mind pedig az életfa logó megszületett. A nagy lélegzetű szépséges kerámia a magyar népművészetben és a gazdag magyar mesevilágban ismert „*égig érő fa*”-ként, vagy „*világfa*”-ként jelenik meg. A fa a világ maga, az Ég köldöke, a föld közepe, ha kell: a világ boltozatán túlig érő ág, a menny kapuja...

Utolsó simítások Kun Éva „Életfá”-ján
(A szerző felvétele)

szetében ligetek, csupa zöldellő fák, üde rétek sorakoznak, a lomb alatt szárnyaló madarak laknak, a felfutó szőlőindák között emberi sorsok, emlékképek, angyali érintések, képi mozzanatok tűnnek fel, amelyben kifejeződik a lelkisége és szelleme is. A gazdag alkotói világban a művész legbelső titka, érzélemvilága tárul fel, de általuk tükröt is tart elénk.

A gyermek: maga a „*Remény*”. Az „*óvoda ékkövé*”-ben az élet csodáját látjuk, az életet, amely „*megfogán, kibontakozik, erősödik, s végül felcseperedik*”. Kun Éva újabb gyönyörűségei alkotásaiban „*itt hagyta ujjainak nyomát az utánunk jövőknek, s lelkének energia lenyomatát, hogy tovább sugározza azt valahol, valakire, akik megnézik, megérintik, együtt élnek vele*”. Sugárzóan kedves, „*angyali*” személyében az életet, az embert mélységesen tisztelő, adakozó alkotóművészt ismerhettük meg gyermekek és felnőttek...

Borka Elly